

Дело T-346/06 R

Industria Masetto Schio Srl (IMS) **срещу** **Комисия на Европейските общности**

„Обезпечително производство — Молба за спиране на изпълнението —
Директива 98/37/ЕО — Допустимост — *Fumus boni juris* — Неотложност —
Претегляне на интереси“

Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 7 юни
2007 г. II - 1786

Резюме на определението

1. *Обезпечително производство — Условия за допустимост — Допустимост prima facie на жалбата в главното производство*
(член 242 ЕО и член 243 ЕО; член 104, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд)
2. *Обезпечително производство — Условия за допустимост — Допустимост prima facie на жалбата в главното производство*
(член 242 ЕО и член 243 ЕО; член 104, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд; член 2, параграф 1 и член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 98/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета)

3. *Обезпечително производство — Условия за допустимост — Допустимост prima facie на жалбата в главното производство*
(член 230, четвърта алинея ЕО, член 242 ЕО и член 243 ЕО; член 2, параграф 1 и член 7, параграф 2 от Директива 98/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета)
4. *Обезпечително производство — Спиране на изпълнението — Условия за постановяване — Неотложност — Сериозно и непоправимо увреждане*
(член 242 ЕО; член 104, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд)

1. За да бъде допустима молбата за спиране на изпълнението на акт, молителят трябва да докаже наличието на определени обстоятелства, позволяващи да се направи на пръв поглед извод за допустимостта на жалбата по главното производство, на която е основана молбата за обезпечение, с цел избягване на възможността по пътя на обезпечителното производство да се постигне спиране на изпълнението на акт, чиято отмяна общностният съдия впоследствие ще откаже, поради това че жалбата по главното производство е обявена за недопустима. Предвид неотложния характер на обезпечителното производство подобна проверка на допустимостта на жалбата по главното производство е по необходимост кратка. Действително, в рамките на молба за обезпечение допустимостта на жалбата по главното производство може да се прецени само на пръв поглед, като целта е да се провери дали молителят предоставя достатъчно доказателства, които а priori обосновават извода, че допустимостта на жалбата по главното производство не е изключена. Съдията по обезпечителното производство трябва да обяви тази молба за недопустима само ако допусти-

мостта на жалбата по главното производство може да бъде напълно изключена. Действително произнасянето по допустимостта на етапа на обезпечителното производство, когато тя не може на пръв поглед да се изключи напълно, би означавало да се предопредели решението на Първоинстанционния съд по главното производство.

(вж. точки 31—33)

2. Предвид принципа на процесуална икономия и целта на Директива 98/37 относно сближаването на законодателствата на държавите-членки по отношение на машините, съгласно разпоредбите на член 7 от директивата Комисията изглежда на пръв поглед има задължение, а не просто възможност, да се произнесе по националната мярка, за която е уведомена. Изглежда също на пръв поглед, че Комисията е длъжна да се произнесе не по проектомарка, а по

национална мярка, която тъй като е приета от държава-членка, има за последица ограничаване на свободното движение на въпросните машини.

жителни правни последици за производителя на машините, посочени в този акт.

(вж. точки 39—40 и 42)

Освен това в изпълнение на разпоредбите на член 2, параграф 1 от същата директива държавите-членки приемат всички подходящи мерки за това машините или защитните елементи, обхванати от тази директива, да не бъдат пуснати на пазара и в действие, ако застрашават здравето или безопасността на хора и при необходимост на домашни животни или вещи.

При това положение съдията по обезпечителното производство не може да изключи, че констатацията на Комисията относно обоснования характер на национална мярка, приета от държава-членка на основание на член 7, параграф 1 от посочената директива, и предаването на тази информация на останалите държави-членки съгласно член 7, параграф 2 от тази директива променят по определен начин правното положение на производителя на машините, за които се отнася актът на Комисията, като пречатства пускането им в оборот или пускането им в действие на пазара на държавите-членки, адресати на този акт. Следователно не може да се изключи на пръв поглед възможността актът на Комисията да произвежда задъл-

3. В случаите, когато общностен акт е адресиран от институция до държава-членка, ако действията, които трябва да предприеме държавата-членка, за да изпълни акта, имат автоматичен характер или ако последиците от разглеждания акт се налагат недвусмислено, той засяга пряко всяко лице, засегнато от тези действия. Обратно, ако актът оставя на държавата-членка възможността да действа или да бездейства или не я принуждава да действа по определен начин, тогава не самият акт, а действието или бездействието на държавата-членка, засяга пряко засегнатото лице.

Когато държавите-членки са адресати на акт, с който Комисията ги уведомява на основание член 7, параграф 2 от Директива 98/37 относно сближаването на законодателствата на държавите-членки по отношение на машините, че дадена национална мярка за забрана на пускането на пазара или на пускането в оборот на определени машини е обоснована или

частично обоснована, на пръв поглед те изглежда не могат да направят друго, освен да спрат пускането на пазара или пускането в действие на машините, посочени в акта на Комисията, който определя националната мярка за обоснована. Действително на пръв поглед изглежда, че Комисията преценява необходимостта от приемане на такива мерки, като държавите-членки изглежда имат задължение впоследствие да предприемат подходящите мерки, каквито тази констатация налага, а именно да изтеглят машините от пазара и да не разрешават пускането им на пазара и в действие, ако те застрашават безопасността и здравето на хората според член 2, параграф 1 от директивата. При това положение не е изключено на пръв поглед държавите-членки да не разполагат с никаква гъвкавост, когато са адресати на такъв акт.

Освен това макар да е вярно, че субекти, които не са адресати на дадено решение, могат да твърдят, че са лично засегнати, само ако решението ги засяга поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги характеризира по отношение на всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин, както би бил индивидуализиран адресатът на решението, на пръв поглед не може да се изключи, че посоченият акт на Комисията засяга един молител лично, когато се отнася

изрично и изключително до произведените от него машини.

(вж. точки 50—52 и 56—57)

4. В рамките на дадено обезпечително производство неотложността трябва да се преценява по отношение на необходимостта от постановяване на временни мерки, за да се избегне настъпването на сериозна и непоправима вреда за страната, която иска постановяването на временната мярка. Ако щом като може да бъде парично обезщетена впоследствие, вреда с имуществен характер не може, освен при изключителни обстоятелства, да се разглежда като непоправима или дори трудно поправима, дадена временна мярка е обоснована, ако се окаже, че при липсата на тази мярка преди да бъде постановено решението, с което приключва главното производство, молителят ще бъде поставен в положение, което може да постави в опасност съществуването му. Неизбежността на вредата не трябва да бъде установена с абсолютна сигурност, а е достатъчно, особено когато настъпването на вредата зависи от наличието на няколко фактора, тя да е предвидима с достатъчна степен на вероятност.

Решение на Комисията, което на пръв поглед има за цел да наложи на

всички държави-членки да приемат ограничителни мерки относно търговията, каквито са мерките за забрана за пускането на пазара и пускането в оборот на определени машини поради опасностите, на които тези машини могат да изложат здравето и безопасността на хората, е в състояние да увреди доброто име на предприятието, което произвежда тези машини. По тези причини следва да се приеме, че това посегателство има вредоносен характер. Действително, такова посегателство върху доброто търговско име на дадено предприятие и върху доброто име на стоките му от гледна точка на безопасност е от естество да му причини вреда, която поради трудно оценения си характер е трудно поправима. Подобна вреда може да бъде определена още и като сериозна, щом като поради посоченото решение такова посегателство би могло да предизвика последици във всички държави-членки и в резултат на това — на всички пазари, на които молителят упражнява дейността си, а не само на един от тях. Подобно посегателство върху

доброто му име би могло да предизвика непоправими последици върху производството му както във въпросния сектор, така и в другите му сектори на дейност, и в резултат на това — върху общото му финансово положение. Следователно опасността молителят да бъде доведен бързо до несъстоятелност не се явява чисто хипотетична, а напротив, е предвидима с достатъчна степен на вероятност.

С оглед на тези обстоятелства изпълнението на посоченото решение на Комисията може да причини сериозна и непоправима вреда на предприятието молител, поставяйки в опасност неговото съществуване, така че неотложността на исканите мерки е безспорна.

(вж. точки 121—123, 136—137,
142—144 и 146)